

„Ezért maga az ÚR fog nektek jelt adni: Íme, egy fiatal nő
teherben van, és fiút fog szülni, és Immánuélnek nevezik
el.” Ézsaiás 7,14..

EMMAUS

gyülekezeti hírlévlé
XX évfolyam, 2. szám, 2021. Ádvent.

Ádventi áhítat- IDE jött! – ÉRTEM jött!

***„Igaz az a beszéd, és teljes elfogadásra méltó, hogy
Krisztus Jézus azért JÖTT EL a világba, hogy a bűnösöket
üdvözítse, akik közül az első én vagyok.” 1 Tim 1, 15***

Karácsony örömhíre, hogy Jézus, az Isten Fia eljött a földre, hogy megváltson bennünket bűneinkből. Hogy áldott földi életet élhessünk Vele, és örök életet nyerjünk. A karácsonyi gyülekezeti lap olvasói ezt mind el tudják mondani.

Most a nagy hír üzenetéből két szót szeretnék kiemelni, amelyeket a címben is nagybetűvel írtam: IDE jött! – ÉRTEM jött!

Tudjuk, hogy Jézus születésekor egy fogadó istállója jutott szülőszobának, kiszorított helyzetben kezdte – és

a kereszten végezte földi halálakor. Mindkettő drámai helyzet. Jellemzi „IDE” jöttek kereteit. Ha mélyebben belegondolunk, nemcsak a „keretek” rendkívül kemények, hanem AHOVA érkezett, az embervilág élete mindenestől olyan mélységet jelentett, ami egész útján megszokhatatlan volt. Mi már lassan megszokjuk... Emlékszem, gyermekkorom feldolgozhatatlan döbbenete volt, hogy gyermekek százezrei, milliói éhen halnak a világon. A háborúk borzalmait olvasva hihetetlen volt számomra, hogy élni vágyó fiatal emberek tömegeit kiszolgáltatott körülmények között húszas éveik kezdetén halálba küldték. Miért? Senki nem állította meg az értelmetlen mészárlást? Folytathatjuk a sort, amikor azokat a helyzeteket soroljuk, amelyek „feldolgozhatatlanok” itt a földön. Nem tudom, hogyan élem meg (Isten mentsen meg tőle), ha kisfiú unokámat az óvodában szoknyába öltöztetik és babát adnak a kezébe, hogy „érzékenyítsék” a nemiségét. Emberiség elleni bűntett! Nézem a migráns milliőkat, akiket meggazdagodnak embercsoportok, és elgondolom, mi történne, ha tömegesen nálunk telepítenék le őket. Amikor egy afrikai országról azt olvastam, hogy asszonyokat, nőket „tenyésztene” fogságban, hogy a gyermekeiket jó pénzért pedofil piacokon adják el, tehetetlenségemben felkiáltottam: „Istenem, én nem akarok tovább

ezen a földön élni!” Pedig én még csak a felszínét látom annak, ami ezen a világon végbement és végbemegy...

Az Isten Fia a mennyből IDE jött! Az Apostoli Hitvallás egy szóban összefoglalja teljes életét: SZENVEDETT! – Ezt a mennyből érkező nem lehetett kibírni! Ő mégis vállalta!

ÉRTEM jött! Kijavítanád – és igazad van – ÉRTÜNK jött! Mégis jó az egyes szám első személy. Induljunk el a legtávolabbi körből. Kiáltanak az embervilág bűnei, gonoszágai. Aztán ha közelebb jössz, látod a körülötted élők sok kegyetlenségét, önzését, gonoszágát. Ha a melletted élőkre nézel, egész közelről, egyet sem találsz, akinek ne látnád – sok érték mellett is – a javíthatatlanul romlott természetét. Egy sincs kivétel. De érkezz meg – velem együtt – oda: ÉRTEM jött! Amikor látod a magad romlottságát, kiúttalanságát, hogy része vagy egészen te is ennek a pusztító és pusztulásba rohanó embervilágnak, rendítsen meg: nincs segítség! Igaz – gondolod , hogy te csak egy méterrel vagy a víz alatt, sokan mások kilométeres mélységben. Igazad van, csak abban tévedsz, hogy nem látod, téged is átjár egész lényedben ez az elveszettség.

Nem látta ezt a fenti ige vallomástevője sem sokáig. Olvasd csak el újra! Most már látja, és évezredek emberisége számára meg is fogalmazza. De jó, ha ezen a karácsonyon azzal, amennyit látsz, nagy hálával kimondod: IDE jött! ÉRTEM jött!

Végh Tamás, ny. ref. lelkipásztor

Edward Burne-Jones/William Morris: A napkeleti bölcsek hódolata, 1888

Nemsokára újra és újra halljuk: Boldog Új Évet kívánok! BUÉK! Másoknak, magunknak. De mit is szeretnék a magam és szeretteim számára kiemelni a boldogság kosarából?

Talán nem véletlen, hogy Heisenberg Nobel-díjas német fizikus, atomkutató 80 évvel korábbi gondolatai kerülnek a kezembe egy újság hasábjain. Így szólnak: „A világ ma csodálatos óceánjáró gőzöshöz hasonlít. Jól működnek rajta a legbonyolultabb gépek. A fedélzeten húzza a nótát a zenekar, az utasok táncolnak. A konyhában kiválóan sütnek és főznek. Nagyszerű az egész. Csupán a horgony hiányzik és az iránytű sem működik. A csodálatos hajó céltalanul sodródik az óceánon. Csak idő kérdése, hogy mikor fut zátonyra vagy ütközik össze egy jégheggyel.”

Aztán jött a 2. világháború. Sík Sándor: Újévi reménykedés című versében olvassuk:

*„Ó hallom, hallom az ember hangját,
Élők és hullák sírják, sikongják:
„Kit ember – okosság beteg ördöggé tett,
Mentsd meg önmagától az emberiséget!”
Fekete földön újévi fehérség:
Zsibbadt szívünkben csecsemő reménység.
Isten éveket, szíveket teremtd,
Teremtsen újjá ez az újesztendő!”*

Az 2022. év igéje Jézus szava:

„Aki énhozzám jön, azt én nem küldöm el.” Jn 6, 37

A kenyércsoda után, amikor 5000 férfi és még asszonyok, gyermekek sokasága megtapasztalja Jézus hatalmát, gondoskodását, együttérzését, kinyitja előttük személyiségének, küldetésének titkát, szentségét. „Én vagyok az élet kenyere.” Azért jött, hogy az örökélet táplálékát, önmagát elérhetővé tegye minden hívó számára.

A tanítványok is életbevágóan fontos gyakorlati oktatásban részesülnek. A Galileai tenger közepén viharba kerülnek. A hullámok ereje, moraja arról beszél, bizony parányi az ember és rosszul teszi, ha csupán saját erejére és bölcsességére támaszkodik. „Én vagyok, ne féljetek!” Áldott biztonság, a lélek békéje meghallani Jézus kinyilatkoztatását jelenlétéről, bizonyosságot a célba érkezés felől.

Az útvonal parttól partig tart, születéstől halálig. Az élet láthatatlanul létezik a születés előtt, a fogantatás pillanatától és folytatódik a halál után is.

Régen volt, amikor azt hallottam, a mi számunkra a BUÉK annak a rövidítése, hogy

Bízd Újra Életedet Krisztusra. 2021. hátralévő heteiben és 2022. minden egyes napján egészen addig, amíg életünk hajója kiköt a túlsó parton.

Elszántnak kell lennünk, kérni a hitet, az erőt, a bizonyosságot. Nagy az ellenszél. Olvasom az egyik folyóiratban a tolerancia és az „új tolerancia” közti különbséget. Az első azt jelenti, tiszteletben tarthatom a másik embert anélkül, hogy mindenképpen jóváhagynám, elfogadnám annak viselkedését, meggyőződését. Az „új tolerancia” támadja az evangéliumot, Jézust, a keresztyénséget. Minden ember hite, meggyőződése egyformán igaz. „Minden értékrend egyenértékű. Minden életmód és igazságigény egyformán jó.” – mondják, írják, hirdetik. „Az új tolerancia szószólói a jó és a rossz valódi mércéjét méretre szabott, személyesen kialakított mércével helyettesítik.”

„Aki hozzám jön, nem küldöm el.” Szeretetteljes, értő, gyógyító, erősítő fogadtatás. Ő ismer minket. Törődik velünk. Adja önmagát az ígében, az úrvacsorában. És adja a hit ajándékát, hogy értsük személyének titkát, a keresztsodáját, küldetésünket, felelősségünket. A tapasztalat bizonyosságát, hogy tomboló viharban, tomboló járványban, határon inneni és túli fenyegetettségekben, különböző életszakaszok gondjaiban, megpróbáltatásokban az ő jelenléte a célba érkezés biztosítéka.

Doris Reinthaler: Szállj be a hajómba

Ó, Jézus,
szállj be a hajómba,
miként tanítványaiddal
tettet egykor a tengeren.
Ők küszködtek az ellenszéllel,
így van megírva – akárcsak én.
Igen, én is küszködöm,
reszketek a hidegben,
és hadakozom a metsző széllel,
amely az arcomba vág.
Olykor annyira elcsüggedek,
hogy már-már feladnám.
Egyszerűen kimerült és
vigasztalan vagyok.
Ó, JÉZUS,
szállj be a hajómba
miként tanítványaiddal
tettet egykor a viharos tengeren

azon a félelmetes éjszakán.
Ekkor elült a szél,
így van megírva.
Ezért könnyörgöm HOZZÁD JÉZUS,
szállj be hozzám a hajóba,
hogy elcsituljon a vihar,
ne fájjon már annyira ez
a dermesztő hideg, és ne
csalatkozzam reményeimben.
Hozz ki engem a világosságra.

Bozorády Zoltánné, ny. lelkész

„Megkoronázod az évet javaiddal, és nyomaidon bőség fakad” Zsolt 65, 12

Gyülekezetünk 2021. október 10-én, a vasárnapi istentisztelet elején köszöntötte 80. születésnapja alkalmából Bozorády Zoltánnét. Isten éltesse sokáig, sok örömben, szeretetben és békességben Juditot, Jutkát, Jutka nénit!

Az Észak-Írországi Magyar Református Misszió szervezésében 2021 őszén hitmélyítő evangelizációs sorozat kezdődött. Szeptember és október hónap utolsó hetében - kedd, szerda, csütörtöki napokon - online formában vehetett részt a világ magyarsága az evangelizáción. A hívők többsége a ZOOM alkalmazáson követte a sorozatot, az Emmaus templomban pedig kivetítőn láthattuk az igehirdetéseket. Az igehirdető lelkészek: Bódis Miklós, Ittész István és Végh Tamás voltak. A sorozat az újjászületett testvéreknek és a keresőknek is egyaránt szólt, és hatalmas áldást jelentett. Célját a bemutatkozó videóban így fogalmazták meg a lelkészek: „Krisztus vár, ne hallgass, gyere! Lépj a következő osztályba!” Azaz, aki még nem kötelezte el magát Jézus Krisztus mellett, az tegye meg, illetve aki már megtette, az törekedjen arra, hogy mélyítse, folyamatosan fejlessze istenismeretét, haladjon előre, újuljon meg hitében.

Engem - többek között - az az ige érintett meg nagyon mélyen, amely így hangzott: *„Átkozott, aki az Úrnak dolgát hanyagul végzi.” Jer 48:10* Félelmetes és figyelmeztető ige, önvizsgálatra indított. Elgondolkodtam, miben is lehetek én hanyag? Olvasom-e eleget a Bibliát? Szánok-e megfelelő időt az elmélyült imádkozásra? Kikérem-e minden dologban Isten véleményét, tanácsait? Van-e bennem elég szeretet embertársaim iránt? Elég engedelmes vagyok-e Isten felé? Kitartó vagyok-e a közbenjáró imákban stb.? Vajon úgy végzem-e minden dolgomat, mintha nem embereknek, hanem az Úrnak végezném? – ahogy az ígében is olvassuk. Bizony, sok hiányosságot fedeztem fel magamban. Mélyen átgondoltam a dolgaimat, s arra a következtetésre jutottam, törekednem kell arra, hogy még szorosabb kapcsolatot építsek Istennel, és hanyagságaim, mulasztásaim miatt kérjem a bocsánatát.

A sorozat novemberben is folytatódik:

- november 23. kedd: Végh Tamás,
- november 24. szerda: Bódis Miklós,
- november 25. csütörtök: Ittész István

hirdetik az ígét.

Az alkalmak magyar idő szerint 19.00 órakor kezdődnek, és megtekinthetők a következő ZOOM alkalmazáson: <https://us02web.zoom.us/j/88979096466>, illetve az Emmaus gyülekezet templomában személyes részvétellel, kivetítőn követhetők. A sorozat visszanezhető/hallgatható a misszió honlapján, a Facebook oldalán, a youtube-on.

Az Ima – beszélgetés Istennel. Ima lehet az egyszavas feljajdulástól a jól megtanult mondatokon át, a barokk körmondatokban megfogalmazott kérésekig minden, ami Istenhez szól. Szívből, a lelkünk mélyéről. A belső lelki szobánk rejtekéből, ahol nem látja vagy hallja senki. Mert az az ima, ami másoknak szól, bármilyen cizellált is, nem hiszem, hogy Isten előtt kedves volna.

Gyakran elfelejtek fontos dolgok előtt imádkozni: a világ még mindig be tud szippantani, az őemberem még mindig felül tud kerekedni.

„Vagy ha kéritek is, mégsem kapjátok meg, mert nem helyes indulattal kéritek. Hiszen csak arra kellene, hogy önző módon magatok élvezzétek.” Jak 4, 3

Jaj, hányszor jut eszembe ez a mondat! Abban biztos vagyok, hogy Isten minden imát meghallgat. De vajon válaszol-e azokra, amik – bár úgy hisszük, hogy fontos – egyáltalán nincsenek összhangban az Ő terveivel, de ezt mi nem is sejtjük? A jószándék vezérel, de rossz nézőpontból közelítjük meg?

Vajon merhetek-e kérni, amikor olyan sok szégyenletes dolgot tettem, annyira méltatlan és semmi vagyok? Számít-e hogy elég erős-e a hitem és persze mihez képest?

A minap hallottam a szószékről: nem a mi hitünk mértéke számít, hanem annak a nagysága, akihez imádkozunk. Akkor eszembe jutott az a pillanat, amikor egyszer egy számomra nagyon fontos dolog miatt imádkozni kezdtem, és rám tört az az érzés, hogy le kell borulnom Isten előtt. Miközben a kanapéről térdre "zuhanтам", a másodperc töredéke alatt átfutott az agyamon, hogy ez most nagyon fog fájni, ha a frissen operált térdemmel a kőpadlóra zuttyanok... de a lendület hevében levertem a kanapéről egy párnát, ami "egészen véletlenül" pont a térdem alá csúszott, mikor földet értem. Soha úgy nem szégyelltem magam a gyarlóságomért, mint akkor... és soha biztosabb nem volt abban: Isten szeret! Igen, minden hajszálunkat számon tartja.

Jézus azt tanította, hogy az atyához kell imádkozni az ő nevében és a szent szellem által. A Lélek felhozza bennünk mindazt, amiért imádkoznunk kell, és ha jól

figyelünk – idővel – megkapjuk a válaszokat is, merre induljunk tovább. Az ima Istennel való közösséget, folyamatos kommunikációt és tőle jövő vezetést jelent. Nem számít mikor és hogyan mondjuk, neki csak az a fontos, hogy közösségben akarjunk lenni vele, nyissuk meg előtte a szívünket, de legfőképpen azt, hogy figyeljünk rá! Egy biztos ezen a földön: Isten megingathatatlan, hűséges szeretete! És bármitől is fosszon meg a világ, ezt az egyet senki nem veheti el tőlünk!

„Mindenkor örüljetek. Szüntelen imádkozzatok. Mindenben hálátokat adjatok; mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézus által ti hozzátok.”

1Thessz 5, 16-18

Dr. Bakk Judit

IMÁRA KULCSOLT KÉZZEL...

Kedves Testvérek! Mint sokan tudják, gyülekezetünk tagjai évente kétszer csendes hétvégén vehetnek részt Bodrogkeresztúron. Ebben az évben sajnos csak egy alkalomra volt lehetőség a vírushelyzet miatt. Hála az Úrnak, július elején sikerült egy hétvégét együtt töltenünk a testvérekkel ezen a szép helyen. Ennek a hétvégének a fő témája az önvizsgálat volt. Sokat beszélgettünk döntéshelyzetekről, családról, bűnről, bűnbocsánatról, kegyelemről. Nagyon jó volt együtt lenni Isten igéje körül, hallgatni a sok-sok tanítást lelkeszeinktől. Megerősödtünk abban a bizonyosságunkban, hogy az Istennel való kapcsolat legyen a legfontosabb számunkra, hiszen ebből fakad a helyes Istenismeret és a helyes önismeret is. Istennek mindannyiunk számára személyes üzenete van, csak figyelniünk kell rá. Szeretnék buzdítani mindenkit, aki még nem vett részt ilyen alkalmon, ha lehetősége adódik rá, ne halogassa! Nekem személy szerint nagyon sokat adott ez a hétvége, hálás vagyok, hogy ott lehettem.

Isten áldása legyen a gyülekezet életén!

Debrőczki Lászlóné

AZ ADVENTI KOSZORÚ TÖRTÉNETE

A latin eredetű advent szó jelentése 'eljövetel'. Ez a négy hét a karácsonyra való készülődés ideje. Nem mindenki tudja, hogy az első adventi koszorút Johann Hinrich Wichern (1808–1881) evangélikus lelkész készítette 1839-ben az általa alapított hamburgi gyermekotthonban. A gyertyákat egy két méter átmérőjű, örökzölddel díszített fakerékre helyezte, ezzel megalkotva amai adventi koszorú őseit. 20 piros

gyertya jelképezte a hétköznapiakat, 4 fehér pedig az advent vasárnapjait. Minden nap eggyel több gyertyát gyújtott meg az árvaház kis lakói örömére.

Jézus Krisztus legyen a mi karácsonyi ajándékunk!

Bertóthyiné V. E.

Magányos, csendes vándorlásaimban
sosem zavarom a természetet,
kerekre kitért, nagy, fényes szemekkel
titkon figyelem ezt az életet.

Mit szomorú szem soha meg nem láthat
- pedig nélküle minden céltalan -,
meglessem, ahogy a lepkék kergetőznek
virágos rétek fölött boldogan.

Ahogy madarak magot csipegetnek
s bokor alá suhan kis, ürge gyík –
én meglessem az élet rejtett kincsét,
meglátom titkos mozgulásait.

Ezért tudok én hinni és remélni,
így feledek el minden bánatot,
mert látom, hogy az élet ezer arca
Alkotójára visszamosolyog

Ezért tudok én vig és hálás lenni.
Érzem, hogy figyel örök szeretet.
- Tudom, hogy miért élek e világon -
én meglessem a titkos életet.

A Tízparancsolat első parancsát hallva a kívülálló, értetlen ember azt gondolja, micsoda zsarnok ez a keresztények Istene, legfőbb parancsba azt adja, hogy őt szeretni kell. A katolikus szövegben ugyanis ez áll: **„Uradat, Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!”** Valóban, a világi zsarnokokra ez jellemző - a zsarnokot mindig is éltetni és ünnepelni kellett, nemcsak korábban nekünk április 4-én és május 1-én, hanem már Jézus Krisztus idejében is, amikor Augustus császár még azt is megkövetelte, hogy őt istenként tiszteljék. Másképp áll azonban a dolog a keresztény Isten esetében, és különösen a tízparancsolat evangélikus szövege az, amely valami egészen másra hívja fel a figyelmet: **„Én vagyok az Úr, a te Istened. Ne legyen más istened!”**

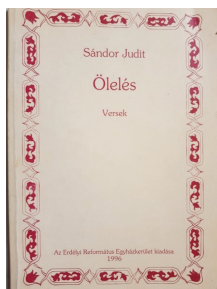
John Ruskin 19. századi angol gondolkodó így írt Isten elsőségéről: „Isten számos dolog felett szemet huny, amit az emberi szív rejt, egy dolog felett azonban nem huny szemet – ez pedig a második hely. Az, aki Istennek a második helyet tartja fenn, semmilyen helyet nem tart fenn neki.” Ehhez még hozzáfűzi: „Van továbbá még egy magasztos igazság, amelyet mindnyájan jól ismernek, mégpedig az, hogy aki a vallást elsődleges céljának teszi meg, az a vallást kizárólagos céljának tekinti, neki pedig nincs más dolga a világon, mint amit az Isten rendelt neki.” Az evangélikus első parancsolat nem azt mondja, hogy engem imádj, hanem hogy én legyek az első az életedben. Ám Isten ezzel nem a saját dicsőségét akarja növelni, mint a hiú emberek, hanem éppen teremtményei saját érdekét kívánja segíteni. Hogyan is történik ez?

Márk evangéliumában Jézus így válaszol az írástudók kérdésére, hogy melyik a legfőbb parancsolat: **„A legfőbb ez: Halljad, Izráel, az Úr, a mi Istenünk, egy Úr, és szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és teljes erődből. A második ez: Szeresd felebarátodat, mint magadat. Nincsen más, ezeknél nagyobb parancsolat.” Mk 12, 29-30** Jézus számára ez a kettő együtt a legfőbb parancsolat, egyik sem áll önmagában. Az képes szeretni magát és másokat is, aki az első helyen szeretett Isten teremtményének tudja az embert, önmagát és másokat is. Minden ember a Teremtő gyermeke, akit az Atya azzal a céllal helyezett a világba, hogy itt a lelke az ő akarata szerint kiteljesedjen. Így azután, aki erre örömmel figyel, hogy Istent ezért kell a legelső helyre tennie, az már nem lázadozva, hanem könnyebben tud a többi parancsolatnak is engedelmeskedni. De miért is a szeretet a legfőbb törvény? A válasz egyszerű: mert Isten így teremtett bennünket, jónak, és a jószág szeretet. Ez olyannyira alapvető tudásunk, hogy még aki rosszat tesz is, szinte mindig keres hozzá valami magyarázatot, amivel jónak tudhatja magát.

Sándor Judit verse egy olyan ember lírai vallomása, aki Isten szeretetének hitében tekint körül a világban. Minden céltalan, írja, ha nem úgy látjuk földi környezetünket, mint a Teremtő alkotását – hiszen akkor szomorú szemmel csak önmagunkra figyelnénk, arra, amit saját erőnkől képtelenek vagyunk elérni. Hitet és reményt adó örömforrás figyelni a természetben a „titkos életet”, azt az ezerarcú titkos energiát, amely a mi életünket is fenntartja. A keresztény ember tudja, hogy a környező természetet csodálva Isten örök szeretetét tudja megtapasztalni, és nem engedi, hogy a megszokás elkoptassa azt. Felismeri a saját helyét ebben a teremtett természetben, így nyer az élete értelmet: „Tudom, hogy miért élek e világon”.

Emlékezzünk Advent idején, hogy ezen a mindenkori kapcsolódás lehetőségét kínáló, mindenütt való jelenlétén felül a Teremtő még a Megváltót is elküldte a világba, hogy őt követve az ember az örök élethez vezető úton járhasson. Teremtő és Gondviselő Istenünk ember iránti szeretetének legfőbb bizonyága ez.

Dr. Ujszászi Zsuzsanna

Sövényházyné Sándor Judit (1920-2003) erdélyi költő, aki indulásakor Reményik Sándor tanítványa volt. 1948 után Szegeden élt, de írásait nem közölte. **Ölelés** címmel 1996-ban jelent meg verseinek gyűjteményes kötete az Erdélyi Református Egyházkerület kiadásában.

Francine Rivers: Az oroszlán jele-trilógia

I.Kr.u.70-ben a rómaiak lerombolták Jeruzsálemet. Minden zsidót elpusztítottak vagy rabszolgasorba kényszerítettek.... így hurcolták el rabszolgának Rómába a 14 éves Hadassát is, akinek családja éhen halt vagy a rómaiak kezétől pusztult el.

A kislány láncra verve, gyalog tette meg az utat Jeruzsálemtől Rómaig és nem volt más segítsége, mint hogy Jézusba kapaszkodott...abba a láthatatlan Istenbe, aki miatt a szülei feláldozták az életüket. Egy római kereskedő családhoz került, ahol végtelen alázattal és hihetetlen odaadással dolgozott minden nap. A család egyre jobban megszerette és sehogy nem értette, hogyan lehet egy rabszolga boldog. Hogyan áradhat olyan földöntúli szeretet és békesség egy tapasztalatlan, fiatal lánykából! A család feje idővel ráébredt az igazságra, de hogyan is értették volna meg az elkényeztetett, gazdag fiatalok ennek a lánynak az alázatát és szeretetét! Minden problémájukat orvosolni tudták a pénzükkel vagy kőből faragott isteneknek áldoztak, de amikor valóban nehézségbe ütköztek, csak kétségbeesetten vergődtek,

élvezetekben és tivornyákban keresték a boldogságot- de képtelenek voltak megtalálni.

Hadassa boldog volt, mert megelégedett mindazzal amilye volt: egy ruhája és minden napra eledele. Alázattal és tisztelettel szerette rapszodikus, kényes, sőt agresszív úrnőjét, aki szabad és parázna életet élt, kihasználva mindent és mindenkit. Hadassa, aki időközben nővé érett, minden testi-és lelki bántalmazás ellenére is testvéri szeretettel szerette, sőt sajnálta őt.

A lány személyét megfejthetetlen titok lengte körül, ami vonzóvá tette a család úrhatnám fiúja számára is. Bár Hadassa szerelmes volt Marcusba, amikor az is szerelmet vallott neki, nemet kellett mondania. Hiszen az Úr nem szereti a felemás igát, s hite miatt a fiú is veszélyben lett volna. Ezzel azonban csak azt érte el, hogy féltékeny és hisztérikus Úrnőjét megsértette, aki az arénába küldte büntetésképpen.

Hadassa élete minden pillanatában betartotta a legfontosabb törvényt: minden dolgotok szeretetben menjen végbe! Abban a korban, ha csak fésülés közben meghúzta úrnője haját, halál várt a rabszolgára, de akkor is az arénában végezte, ha kiderült, hogy keresztény.

A ma embere el sem tudja képzelni azokat a hányattatásokat és megaláztatásokat, amiket ez a kislány napról napra átélt emelt fővel, de mégis alázattal, az Isten iránti legmélyebb elköteleződéssel!

Bár tudnánk olyan előítéletektől mentes, Isten jelenlétével átitatott mindennapokat élni, ahogyan ő tette! De vajon megmenti az arénától az Úr az övéit? Vajon elég erős lesz-e a fiú szerelme, hogy átlépi a társadalmi korlátokat vagy meg kell halnia ahhoz a lánynak, hogy Marcus megtérjen?

II.Ezekre a kérdésekre már a második kötet válaszol, amelyben a fiú családjának eltartójává válik, végre komoly felelősség nyomja a vállát és rájön, hogy az eddigi élvhajász élete teljesen értelmetlen volt. Azt a békességet keresi, ami Hadassát lengte körül, arra az istenre vágyik, aki boldogságot tud adni a nyomorban is. Ezért Jeruzsálembé utazik, mert fejébe veszi, hogy találkoznia kell Hadassa Istenével, hiszen elszámolni valója van vele.

III.Mindkét fiatal élete egy harmadik emberével kapcsolódik össze: egy fiatal germán törzsfőnökével. A rómaiak elleni harcban a férfi foglyul esik és gladiátort képeznek belőle. A testét és a büszkeségét nem tudják megtörni, de mire minden harcból győztesen kerül ki és felszabadítják, a szíve kővé válik. Már nem tud mit kezdeni a szabadságával, sem a nagy vagyonával. Beleszeret ugyan Hadassa úrnőjébe, de a szerelmük mindkettőjüknek csak gyötrelmet hoz, a közös gyermeküket pedig a nő egy szívre viteti Hadassával, hogy elpusztuljon. Legalábbis a férfi így tudja. Isten Hadassán keresztül sok mindent megmutat neki: az ő nyíltsága, szeretete és kedvessége még az izomkolosszus edzett szívét is megolvasztja. A férfi haza akar térni az övéihez, és kiderül: a gyermeke él! Egy keresztény, gyermektelen nő neveli, aki vállalja a veszélyes utat Germániába. Útközben a keresztény nő olyan erős hitről tett tanúbizonyságot, ami a barbár germánokat is megdöbbenettette.

Ebben a trilógiában ismét bebizonyosodik, hogy az Úrnak mekkora hatalma van, de ugyanakkor milyen féltő szeretettel és gondosan kimunkált tervvel menti meg az övéit.

Hiszen az Úr célja kizárólag az, hogy minden gyermekének neve fel legyen írva az élet könyvében!

Az ima beszélgetés Istennel. Ima lehet az egyszavas feljajdulástól a jól megtanult mondatokon át, a barokk körmondatokban megfogalmazott kérésekig minden, ami Istenhez szól. Szívből, a lelkünk mélyéről. A belső lelki szobánk rejtekéből, ahol nem látja vagy hallja senki. Mert az az ima, ami másoknak szól, bármilyen cizellált is, nem hiszem, hogy Isten előtt kedves volna.

Gyakran elfelejtek fontos dolgok előtt imádkozni: a világ még mindig be tud zippantani, az óemberem még mindig felül tud kerekedni.

"Jakab 4:3 Vagy ha kéritek is, mégsem kapjátok meg, mert nem helyes indulattal kéritek. Hiszen csak arra kellene, hogy önző módon magatok élvezzétek."

Jaj hányszor jut eszembe ez a mondat! Abban biztos vagyok, hogy Isten minden imát meghallgat. De vajon válaszol-e azokra amik -bár úgy hisszük, hogy fontos- egyáltalán nincs összhangban az Ő terveivel, de ezt mi nem is sejtjük? A jószándék vezérel, de rossz nézőpontból közelítjük meg?

Vajon merhetek-e kérni, amikor olyan sok szégyenletes dolgot tettem, annyira méltatlan és semmi vagyok? Számít-e hogy elég erős-e a hitem és persze mihez képest?

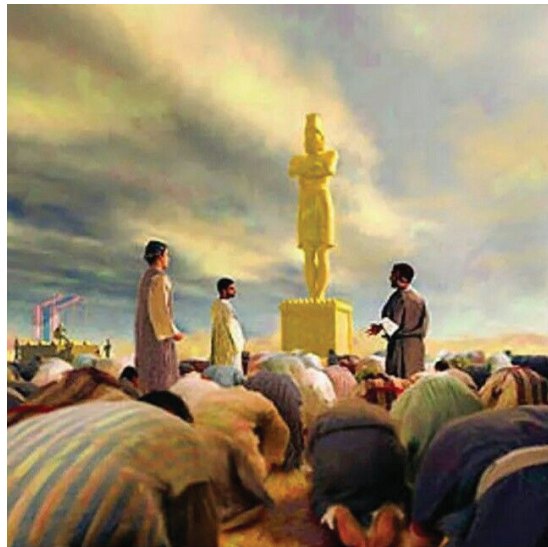
A minap hallottam a szószékről: nem a mi hitünk mértéke számít, hanem annak a nagysága, akihez imádkozunk.

Akkor eszembe jutott az a pillanat, amikor egyszer egy számomra nagyon fontos dolog miatt imádkozni kezdtem és rám tört az az érzés, hogy le kell borulnom Isten előtt. Miközben a kanapéről térdre "zuhantam", a másodperc töredéke alatt átfutott az agyamon, hogy ez most nagyon fog fájni, ha a frissen operált térdemmel a kőpadlóra zuttyanok.....de a lendület hevében levertem a kanapéről egy párnát, ami " egészen véletlenül" pont a térdem alá csúszott, mikor földet értem. Soha úgy nem szégyelltem magam a gyarlóságomért mint akkor..... és soha biztosabb nem volt abban : Isten szeret! Igen, minden hajszálunkat számon tartja.

Jézus azt tanította, hogy az atyához kell imádkozni az ő nevében és a szent szellem által. A Lélek felhozza bennünk mindazt, amiért imádkoznunk kell és ha jól figyelünk-idővel- megkapjuk a válaszokat is, merre induljunk tovább. Az ima Istennel való közösséget, folyamatos kommunikációt és tőle jövő vezetést jelent. Nem számít mikor és hogyan mondjuk, neki csak az a fontos, hogy közösségben akarjunk lenni vele, nyissuk meg előtte a szívünket de legfőképpen azt, hogy figyeljünk rá! Egy biztos ezen a földön: Isten megingathatatlan, hűséges szeretete! És bármitől is fosszon meg a világ, ezt az egyet senki nem veheti el tőlünk!

„Mindenkor örüljetek. Szüntelen imádkozzatok. Mindenben hálát adjatok; mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézus által ti hozzátok.”

Az online, összmagyarságnak szóló evangélizáció októberi sorozatában szóba kerültek Dániel könyvéből az ifjak, akik a Durá völgyében felállított aranyoszlop előtt

nem hajoltak meg. Minden korban vannak ilyen fiatalok, akik a világ sodrásával szemben Istenbe vetik a bizalmukat.

A 777 internetes újság írt néhány fiatalról, akik egyik társuk legénybúcsúján ünnepélyes fogadalmat tettek egy prágai templomban, hogy hűségesek lesznek Istenhez, házastársukhoz és családjukhoz. A történetükről az említett portál így ír: „A fogadalomnak gyönyörű története van: a gyermekkoruk óta baráti társaságot alkotó fiatalok egy nyaralás

alkalmával a tábortűz körül voltak, amikor úgy érezték, hogy hálát szeretnének adni Istennek egymásért, az életükért. Az alkalom során olyan mély Isten-élményük volt, hogy onnantól kezdve a mai napig havi rendszerességgel találkoznak és imádkoznak. Megosztják nehézségeiket és örömeiket is, ezeket pedig Isten elé viszik. Ezen alkalmak során jött az újabb ötlet: fogadalmat kellene tenniük. A különleges ígéretet minden évben megújítják egy pap jelenlétében az oltárnál, amely után áldást kapnak.” Részlet a fogadalomból: „Én, N. N. ünnepélyesen fogadom Isten előtt, hogy teljes felelősséget vállalok magamért, hitvesemért és gyermekeimért. Szeretem, megvédem és szolgálom őket és tanítom Istenünk törvényeire, mint otthonunk lelki vezetője.”

A konfirmandusok 2021. október 31-én ezt a fogadalmat tették: „Én, N. N. hálát adok Istennek, az én Teremtőmnek, hogy engem a keresztség által gyermekévé fogadott. Hiszem, hogy Jézus Krisztus, az én Uram és Megváltóm, aki nekem is bűnbocsánatot szerzett a kereszten. Vallom az evangélikus keresztény egyház tiszta és igaz tanítását, és hozzá hűséggel ragaszkodom. Kérem a Szentlélek világosságát és erejét, hogy a bűn ellen harcoljak, a szeretetben növekedjek, és a hitben megálljak mindhalálig. Ámen.”

Megszentelt alkalom volt a vizsga és az istentisztelet is, különös volt átélni, az arcok változását figyelni, ahogyan Isten békéje betöltötte egyeseket. Jó tudni, hogy ez a béke velünk maradhat, nem kell ritka alkalmakra korlátozódnia, ha a békesség fejedelmét

befogadjuk az életünkbe.

Nem csak azért fontosak nekünk a konfirmandusok, mert övék a jövő és majd presbiterek lehetnek stb., hanem jelenlegi állapotukban is fontosak. Szeretethetjük őket, törődhetünk velük, de messze nem egyoldalú ez a kapcsolat. Sok kincset találhatunk bennük. Feledtette az oktatás nehézségeit az, amit rajtuk keresztül kaptam és bennük megláthattam.

Most néztem meg, december 5-én volt az első bejegyzés a konfirmandus classroom-ba (ez a mi online felületünk, ahol kapcsolatot tartunk), és talán júniusban találkoztunk újra élőben. Kikből állt a csoport? Dóri, aki segítőként folyamatosan jelen volt, helyettesített is több esetben, Dorci, Tamara,

Lara, Sára, Levente, Marci, Ábel és én. Ez volt a csapat most Jézus konfirmációs nyájában, ami az Emmaus nyájnak a része. Fordulópont volt a tábor, amikor néhány napot együtt lehettünk Bodrogkeresztúron. Az Isten szava megszenteli az együttléteket és a közösséget, ez semmi máshoz nem hasonlít. A játék és kirándulás integráns része a hétnek, nem a lelki programból való kikapcsolódást jelenti. Ha rájuk gondolok, ez az ige jut eszembe: **„Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.” Jn 13, 35**

Bozorády András, lelkipásztor

A nevem **Sipos Teodóra**, de mindenki csak Dorcinak hív. 13 éves vagyok és a Nyíregyházi Egyetem Eötvös József Gyakorló Általános Iskola és Gimnáziumba járok. Tanulás mellett szeretek a barátaimmal lenni és röplabdázni. Legkedvesebb bibliai történetem a Teremtés története, mivel ezzel kezdődött minden. Isten megteremtette a világot.

Boja Tamarának hívnak. 13 éves vagyok. Nyíregyházán élek szüleimmel és nővéremmel. A Túróczy Zoltán evangélikus angol-magyar kéttannyelvű általános iskola 7. osztályos tanulója vagyok. Szeretek olvasni és zenét hallgatni. Kedvenc bibliai idézetem: *"Bizony jóságod és szereteted kísér életem minden napján, és az Úr házában lakom egész életemben."* Zsolt 23,6 Azért ez a kedvenc idézetem, mert jó tudni, hogy Istenünk minden nap szeretetével vesz körül és vigyáz ránk minden helyzetben.

Nagyváti Sára Erzsébet a nevem, és mindig a Sárát használom. 13 éves vagyok és a Zelk Zoltán Általános Iskolába járok, angolos osztályba. Röplabdázom január óta. A konfirmációs vizsga és felkészülés megmutatta nekem, hogy milyen az a közösség, ahol igazán jól érzem magam, és ahol mindig segítenek, bármi is van. A legkedvesebb Bibliai idézetem: „Amit én teszek, most még nem érted, de később majd megérted.” Jn 13,7

Blaner Jázmin Lara vagyok 12 éves és nemrég konfirmáltam le. A Zelk Zoltán általános iskola 7. B osztályos tanulója vagyok. Szeretek sportolni és olvasni. A konfirmációi vizsga által és az azt megelőző felkészülésen is úgy érzem közelebb kerülhettem Istenhez. Isten az életem része - mindennap imádkozom és megköszönök neki mindent, amit ad és adott. Kedvenc bibliai idézetem: „*Én vagyok az Úr a te Istened, arra tanítalak, ami javadra válik, azon az úton vezetek, amelyen járnod kell.*” Ézs 48:17

Mender Mártonnak hívnak. A szüleimmel élek Nyíregyházán, egy kis erdővel szemben. Nincsen testvérem viszont van két kutyám, akiket ugyan úgy szeretek mint egy testvért. A Jókai Mór Református Iskolában tanulok. Emellett a Vikár Sándor Zeneiskolába járok gitár tanszakra, és a Tánctanoda tánc egyesületbe járok néptáncolni. Szabadidőmben szeretek horgászni, biciklizni. A kedvenc bibliai történetem a Tékozló fiú. Azért ez, mert ez olyan emberi, el tudom képzelni, hogy ez akár ma is megtörténhet. A konfirmációs előkészítővel kapcsolatban a játékokra és András bácsi kedvességére emlékszem vissza szívesen.

Bozorády Ábel vagyok, 7. osztályba járok az Eötvösbe. A konfirmáció megérintett lelkileg. Egyrészt azért, mert közelebb kerülhettem Istenhez. Szerettem a konfirmációt, mert ha például szomorú voltam, akkor a konfirmáció felvidített. A konfirmációi tanárom, aki egyben az apukám, nagyon jó volt, mert rögtön azután meg tudtam beszélni azokat a dolgokat, amiket el szerettem volna mesélni. Sok dolgot tudnék még mondani, de szerintem ennyit elég tudni. Engem nagyon megérintett a konfirmáció.

Szkiba Levente vagyok, 13 éves. Az Arany János iskolában vagyok 7. osztályos tanuló. Első osztálytól kézilabdázom, igazolt sportoló vagyok. A tanulás mellett a sporttal telnek mindennapjaim és meccsekkel a hétvégéim. Új hobbim a horgászat, ahol a barátaimmal lehetek, és jó családi program is. A konfirmáción a közösen eltöltött idő, beszélgetések történetek tetszettek a legjobban. Kedvenc bibliai történetem: Teremtés története, mert érdekesnek tartom az élet és a mindenség kialakulását.

Balról jobbra: Szkiba Levente, Bozorády Ábel, Mendler Márton, Boja Tamara, Sipos Teodóra, Blaner Lara, Nagyváti Sára

GYERMEKÓRA

Az idei évben mi "gyerekórások" (Ildikó néni, Noémi néni, Andi néni, valamint a gyülekezet gyermekei 1,5 évestől 15 évesig) a templom hátsó bejárata felőli kis előtérben gyűlünk össze minden vasárnap, az ideghirdetés ideje alatt. Bár ez most csak ideiglenes helyünk, szeretünk itt lenni a gyülekezet közelében, mert így bármikor bekapcsolódhatunk az istentisztelet menetébe. Így tettünk akkor is, amikor Jutka nénit köszöntöttük születésnapján, vagy amikor az idei évben a konfirmandusaink vonultak az oltár elé.

Az alkalmakat imádsággal és énekléssel kezdjük, hálát adva a gyülekezetért és a templomért. Az idei évben Pál missziói útjait tanulmányozzuk a Bibliából, és történeteket hallgatunk misszionáriusokról. Ha lehetőségünk van rá, szívesen készítünk valamilyen, a történethez kapcsolódó kis kézműves alkotást is. Ünnepek közeledtével lelkesen készülünk énekes, verses, zsoltáros szolgálatokkal a gyülekezet számára. A november és a december már a karácsonyi készülődés jegyében telik. Kézműves alkalmat szervezünk november végén, ahol képeslapokat, adventi koszorút és más karácsonyi díszeket készítünk. Minden évben nagy öröm számunkra, amikor előadhatjuk a betlehemi történetet a karácsonyi gyermek istentisztelet alkalmával. Reménykedünk, hogy idén is lesz rá alkalmunk és szolgálhatunk a gyülekezet számára, Isten dicsőségére.

Paulonné Garai Andrea

IFJÚSÁGI KÖZÖSSÉG

Az ifjúsági alkalmat a gyülekezetünkben péntekenként 18.00 órától szoktuk tartani. A korosztály középiskolás kortól felfelé, változó. Valójában páran már nem az ifi korosztályba tartozunk, mégis azt gondolom, hogy ezeken az alkalmakon is áldás van. Szeretünk együtt lenni, énekelni, közösen imádkozni, ige-központúan beszélgetni gyakorlati, hétköznapi dolgainkról. Nyáron volt lehetőségünk együtt szalonnát sütni és az ismerkedős játékok közben jól szórakoztunk. Hálás vagyok ezért a közösségért is. Nagy örömünkre lenne, ha többen gyűlnénk össze péntek esténként. Így hát sok szeretettel várunk még több fiatalat az ifi alkalmakra!

Bertóthy Rita, presbiter

NŐK SZOLGÁLÓ KÖZÖSSÉGE

Minden hónap harmadik hétfőjén 18.00 órakor gyűlünk össze nőtestvérekkel a templomunkban. Előre megadott témákat dolgozunk fel a Bibliából, így minden résztvevőnek van lehetősége készülni ezekre az alkalmakra. Lelkészünkkel egyeztetve próbálunk besegíteni a gyülekezet életébe. Hétről-hétre más testvér vállalja az oltárdíszről való gondoskodást, továbbá babalátogatáson is részt vettünk. Nemcsak a női körön belül vállalunk szolgálatot, hanem az NSZK tagjai egyenként is segítik a gyülekezet többi tagját, akár egy személyes lelki beszélgetéssel, közös imádkozással. Ebben a közösségben nincs megszabott korhatár, ezért szeretettel várunk minden újonnan jelentkezőt a Nők Szolgáló Közösségébe!

Kovácsné Bertóthy Noémi

FÉRFIKÖR

***„Vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek férfiak,
legyetek erősek!” 1Kor 16,13***

A férfi Testvérekkel minden hónap harmadik szerdáján találkozunk az Emmausban 18 órától. A két óra hosszát énekléssel, beszélgetéssel, bibliaismereteink bővítésével, egy-egy keresztyén témájú könyv átbeszélésével, esetleg filmnézéssel töltjük. A Férfikör keretein belül szoktuk a segélyszállítmányokat is kijuttatni a rászorulóknak. Ezen utazások ideje alatt nagyon jókat beszélgetünk, vallásos énekeket éneklünk, hálát adunk Istennek segítségéért, és esetenként gyrosozással, vagy pizzázással zárjuk le a napunkat. Volt, hogy a találkozót vendégségben (csak hogy egyet említsek Vass Gyuriéknál) nagyon nagy szeretetben töltöttünk sütés-főzés közepette, de volt alkalom szalonnasütésre, bográcsolásra is az Emmaus udvarán. Az alkalmaink végén imaközösségben adunk hálát Istennek az ő segítségéért, nagyságáért.

Magyar Tamás, presbiter

Egészen korán, már az anyatejjel magamba szívтам, hogy Isten van, élő, valóságos személy. Édesanyámban élt a hit, mely sugárzott belőle, melyet átadott a családnak. Mi gyermekek ebben nőttünk fel.

Isten gondviselését 23 éves koromban éltem át nagyon erősen. Túlterhelt életem, megoldhatatlannak látszó gondjaim olyan mértékig kétségbe ejtettek, hogy vonat elé akartam vetni magamat. A kétségek között egy gondolat villant fel bennem, mi lesz a 2 éves fiammal? Isten jósága, hogy eszembe jutott: az Ő gondviselése volt ez, amelyet azután is napról - napra megtapasztaltam. Jó ez a bizonyosság, hogy az Úr mindig velünk van.

Mi öregek itt az otthonban is tapasztaljuk az ő jelenlétét. Öregek vagyunk, különféle betegségekkel küzdünk, de Isten ad erőt nekünk, és azoknak is, akik ellátnak bennünket. Ezért hálát adunk Istennek, és köszönjük a különböző munkát végző, értünk fáradó dolgozóknak.

Nagy ajándék, amikor átmehetünk a templomba. Mindig örül a lelkem, amikor látom a gyermekeket, akik kicsi kortól részt vesznek az istentiszteleten. Ezeknek a gyermekeknek van esélye arra, hogy megtapasztalják, milyen jó Isten jelenlétében együtt lenni. Milyen nagy ajándék, hogy minden dolgukkal hozzá fordulhatnak, mert bízhatnak szeretetében. Így lesz a hit életük alapja.

Igazi szeretet, békesség csak felülről, mennyei Atyánktól jöhet. Ha hiszünk Jézusban, imádkozunk és benne bízunk, reménységgel nézhetünk a jövőbe.

Háfia néni

Gyülekezeti programok:

december 24. 16 órakor szentesti istentisztelet

december 25. 9 órakor Karácsony első napján istentisztelet

december 26. 9 órakor Karácsony második napján istentisztelet

december 31. 16 órakor óévi istentisztelet

január 1. 9 órakor újévi istentisztelet

Minden hónap harmadik hétfőjén női kört tartunk 18 órától

Információ: Kovácsné Bertóthy Noémi +36203927475

Minden hónap harmadik szerdáján férfi kört tartunk 18 órától

Információ: Magyar Tamás +36306688729

Minden szerdán 16 órától (még változhat az időpont, információ: Bozorády András +362082453085) **imaórát tartunk**

Minden csütörtökön 18 órától bibliaórát tartunk

Minden pénteken 17 órától esti istentiszteletet tartunk

Minden pénteken 18 órától ifúsági órát tartunk

Felnőtt keresztelezésre való felkészítés, keresztelező, esketés, temetés, egyéni gyónás és személyes beszélgetés esetén információ: Bozorády András +36208243085

Kauzális adatok:

Keresztelezés: Vass Gréta Ildikó, Hernádi Lili, Garai Emma, Bálint Benedek, Gál Kristóf, Berecz Tamás, Bíró Boldizsár, Halhóber Maja

Házasságkötés: Soltész Dénes-Török Fruzsina, Szokol László-Kosztyu Erzsébet, Kukucska Tamás-Kőrösi Judit, Szabó Márton-Szokol Alexandra

Temetés : Mócsán János, Pájer János, Snekszer Erik, Sóbányi Imre, Bánszki Istvánné, Kukucska László, Hajósi József, Takács János, id. Huszák András, Garai József, Krammer Gyuláné, Hankószki Jenőné, Barkó József, Földesi István, Kovács Péter Jenőné, Varga Károlyné

A vasárnapi istentiszteletek a szokásos időben reggel 9 órától megtekinthetők élőben online: <https://www.youtube.com/user/emmausnyh>

Ha valaki a youtube csatornára feliratkozik és a feliratkozás gomb melletti csengettyűre rákattint és az „összes” feliratú lehetőséget választja, e-mailben kap értesítést az adások megkezdéséről.

Az utóbbi időben voltak gondjaink a közvetítéssel. Sok visszajelzés érkezett ezzel kapcsolatban. Kaptunk egy komolyabb adományt a rendszer korszerűsítésére, ehhez csatlakozott a presbitérium azzal a döntésével, hogy gyűjtést hirdetünk meg erre a célra.

Fontos fórum még, ha valakinek facebook profilja van, az Emmaus csoport illetve a gyülekezeti honlap: <https://emmausgyulekezet.hu/>.

Imakéréseket lehet az abozorady@gmail.com címre küldeni, és, ha valaki benne van a facebook csoportban, akkor arra a felületre is fel lehet tenni.

Kérjük adója 1 százalékaival támogassa egyházunkat és az Emmausért alapítványt!

Evangelikus Egyház: 0035

Emmausért alapítvány: 18811104-1-15

Elérhetőségeink: 4400 Nyíregyháza, Korányi F. u. 160/A.

Telefon: 06-20-8243085, Fax: (42) 595-469,

E-mail: emmaus@lutheran.hu, www.emmaus.hu

Szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak, akik anyagilag is támogatták gyülekezetünk működését

